

vendinge, fordi der ved anden Behandling blev indsat en ny Paragraf.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af Kirke-
ministeren (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af samme
vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes
derefter til Forhandling.

Knud Hansen: Mit Partis Ordfører (Borgbjerg) har allerede sagt, at Socialdemokraterne ikke vil kunne stemme for dette Lovforslag i den foreliggende Skikkelse. Jeg ønsker dog, forinden Lovforslaget bliver afgjort i dette høje Ting, at fremsætte nogle Bemærkninger om det. Da dette Lovforslag var til anden Behandling, forelaa der Ændringsforslag fra de socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Udvalget gaaende ud paa at give Kvinder Adgang til Præsteembeder. Det blev stemt ned af de to konservative Partiers Medlemmer uden nogen egentlig Begrundelse. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at det var et Ordinationsspørgsmaal og derfor et indre kirkeligt Anliggende. Men det er Rigsdagen, der lovgiver om, hvem der skal have Adgang til at blive Præster, og det ærede Medlem har ikke bestridt Rigsdagens Ret i saa Henseende. Det ærede Medlem henviste til sine Udtalelser den 20. Januar 1919, og Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Moltesen, afviste Sagen, idet han sagde, at den var af mere teoretisk end praktisk Betydning. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen hævdede den Gang, at det var utilladeligt at gennemføre Kvinders Adgang til Præstestillinger uden i Forvejen at have spurgt Repræsentanter for kirkelige Kredse. Jeg synes nu ikke, at den Udtalelse var berettiget i Januar 1919. Men for øvrigt vil jeg henvise til, at man nu ogsaa fra kirkelig Side har haft Adgang til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, idet der, som bekendt, har været nedsat et kirkeligt Udvalg, der har beskæftiget sig med de Spørgsmaal, som her foreligger.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at der ikke var noget i den bestaaende Lovgivning, der hindrede Kvinders Adgang til kirkelige Embeder, men han anfører, at Paulus har sagt, at Kvinderne skal tie i Kirken. Han sagde for øvrigt —

og deri fik han Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Moltesen —, at han ikke deler den Anskuelse. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde endvidere, at man bør regne med, at der fra gammel Tid er en uhyre stærk Uvillie mod, at Kvinder kommer til at forvalte Sakramentet. Det er vistnok en hedensk Opfattelse, at Kvinder ikke maa gøre Tjeneste i Templerne, og at den er gaaet over i Kristendommen, er paaviseligt. Der var en Tid, da man brændte Kvinder som Hekse, og i den Tid har man vel nok anset det for farligt at lade dem blive Præster. Men kan man sammenligne den Tid med Nutiden? Det synes jeg ikke, man kan.

I Loven af 1921 om Kvinders Adgang til Embeder siges det: Kvinder og Mænd har under samme Betingelser lige Adgang til alle ved Lov bestemte Tjenestestillinger og Hverv og lige Pligt til at overtage alle borgerlige Ombud. Dertil føjes: Denne Lov vedrører ikke Kvinders Adgang til militære Tjenestestillinger og Hverv eller kirkelige Embeder, der udkræver Ordination. Altsaa, det siges, at Loven vedrører ikke Kvinders Adgang til Præsteembeder, men det siges ikke, at Kvinder ikke kan faa Adgang til Præsteembeder, man har blot skudt Afgørelsen af denne Sag ud. Den højt ærede Kirkeminister har derfor ikke Ret i sin Paastand om, at denne Sag er afgjort. Han udtalte ved anden Behandling: Jeg mener, at dette Stridsspørgsmaal er afgjort ved en tidligere Lov, og derfor er der ingen Grund til, synes det mig, at tage det op ved denne Løjlighed, hvor det blot drejer sig om at revidere Loven om Adgang til Præsteembeder i Kirken. Jeg gad nok vide, hvornaar man saa skal tage saadanne Spørgsmaal op til Behandling.

Det kirkelige Udvalg har ogsaa beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og et Mindretal (H. Appel, J. Appel, Bardenfleth, Bjerre, Iversen, Lambæk, Aksel Møller, Nissen, Ostenfeld, M. Sørensen, Tøestesen) udtaler, at det principielt intet har at indvende imod Kvinders Adgang til Præstestillinger i Folkkirken, og har den Opfattelse, at naar det Tilfælde indtræder, at en Menighed ønsker en Kvinde, der har den fornødne Uddannelse, til Præst, bør Lovgivningsmagten fremskaffe Betingelserne for, at dette kan ske. 12 Medlemmer har udtrykkelig ønsket at tilføje: „Selv om der ikke aabnes Adgang for Kvinder til Præsteembedet, vil der dog være Grund til at søge at raade Bod paa den Trang til kvindelig Medhjælp, som ved Kvindefængsler og Hospitaller utvivlsomt er til Stede. Dels vil paa